

293 470 The Eyes of the Heart (Kalp Gözüyle Görmek)

TOTAL DURATION: 00:22:13

Time in	Time out	Transcription	Translation
00:00:15	00:01:06	<p>Tolga: Merhaba. Kültürel açıdan farklı topluluklardan insanların engelli olarak iyi yaşamaktan bahsettikleri Speak My Language programına hoş geldiniz. Ben Tolga Okay. Multicultural Communities Council of South Australia için çalışıyorum. Söyleşilerimizde kültürel açıdan farklı topluluklardan engelli insanların nerede olurlarsa olsunlar iyi yaşamak için kişisel becerilerini ve toplum kaynaklarından nasıl yararlandıklarını öğreniyoruz. Bu engelli kişiler ve diğerleri aracılığı ile erişilebilir yerler, aktiviteler ve ilgili fırsatlar hakkında bizimle paylaşabilecekleri gerçek hikayeleri, ipuçlarını ve fikirleri paylaşıyoruz. Bugünkü konuğum Zeliha. Bize Kalp Gözüyle Görmek isimli hikayesini paylaşacak. Hoş geldin Zeliha. İyi ki geldin.</p>	<p>Tolga: Hello. Welcome to Speak My Language, where people from culturally diverse communities talk about living well with a disability. I'm Tolga Okay. I work for the Multicultural Communities Council of South Australia. In our conversations, we learn how people with disabilities from culturally diverse communities use personal skills and community resources to live well wherever they are. Through these people with disabilities and others, we share real stories, tips and ideas they can share with us about accessible places, activities and related opportunities. Today's guest is Zeliha. She will share with us her story called Seeing with the Eyes of the Heart. Welcome, Zeliha. I'm glad you came.</p>
00:01:07	00:01:10	<p>Zeliha: Hoş bulduk, Teşekkür ederim beni davet ettiğiniz için.</p>	<p>Zeliha: Thank you for inviting me.</p>
00:01:11	00:01:20	<p>Tolga: Rica ederim. Bizim için çok büyük zevk... Zeliha. Biraz bize kendinden bahseder misin? Nerede doğduğun? Ne zaman Avustralya'ya geldin? Geldiğinde kaç yaşındaydın?</p>	<p>Tolga: You are welcome. It's our pleasure Zeliha. Can you tell us a little bit about yourself? Where were you born? When did you come to Australia? How old were you when you came?</p>
00:01:22	00:01:55	<p>Zeliha: Ben Türkiye'de doğdum. 6 çocuktan 4 numarayım. Avustralya'ya önce babam geldi, sonra bizi getirdi. Ben geldiğimizde 6 buçuk yaşındaydım. O yüzden benim Türkçem çok da iyi değil. Yani biraz zorlanabiliyorum bazen.</p>	<p>Zeliha: I was born in Turkey. I am number 4 out of 6 children. My father came to Australia first, then he brought us. I was six and a half years old when we arrived. So my Turkish is not very good. Sometimes I struggle.</p>
00:01:56	00:01:57	<p>Tolga: Yok, gayet güzel, harika.</p>	<p>Tolga: No, it's fine, it's great.</p>
00:01:58	00:05:09	<p>Zeliha: Eğitimin hepsini ben burada gördüm. Türkçe eğitim görmedim. Biraz Türk kardeşlerimle, bazen Türk okullarına gittiğimde öyle öğrendim biraz okuma yazmayı, Türkçe harflerini falan öyle sözlü öğrendim. Yazılı olarak pek tecrübem yok. Türkçe yazı okumayı, hele kabartma yazısı okumayı bilmiyorum ben şu anda. Benim görme engelim var, o yüzden kabartma yazısıyla okuyorum. Şu anda YouTube'da bayağı Türkçe hikayeler var. Türkçe hikayeler, masallar falan dinliyorum ara sıra şimdi. Üniversiteye gittim. Politika bölümünden mezun oldum. Üniversiteyi bitirince ve politika mezunu olunca hükümet işlerine,</p>	<p>Zeliha: I received all my education here. I was not educated in Turkish. I learned to read and write in Turkish a little bit with my Turkish brothers and sisters, sometimes when I went to Turkish schools, and I learned Turkish letters orally. I don't have much Turkish experience in writing. I don't know how to read written Turkish, especially braille. I am visually impaired, so I read in braille. There are a lot of Turkish stories on YouTube right now. I listen to Turkish stories and fairy tales now and then. I went to university. I graduated in politics. When I finished university and graduated in politics, I decided not to get involved in government work,</p>

		<p>hükümete ya da politika partisine katılmamaya karar verdim. Ama siyaset bilimi mezuniyetinimi kullanabildim mesleğimde lobi yapmak için. Mesela hükümete bir konu anlatmak -advocacy diyoruz biz burada-savunma yapmak için. Bazı olaylar üzerinde o siyasi mezuniyetimi kullanabiliyorum. Ama parti için kullanmıyorum. Oradan mezun oldum. Üniversiteyi bitirdikten sonra iki sene Londra'da yaşadım, orada çalıştım. Gelince de burada kariyerimi geliştirdim. Ancak şu anda engellilik hakkında kendi danışmanlık işim var. Consultation diyoruz. Danışmanlık işim var, onu yapıyorum. Ara sıra da işçi olarak bazen organizasyonlar için, kuruluşlarla beraber çalışıyorum. Çünkü bazen öyle işçi olarak çalışınca daha belli gelirin oluyor. Biraz daha kolay oluyor. Mesela borç ödemek için falan. O yüzden bazen işçi olarak çalışıyorum ama işçi olarak çalıştığım halde kendi işimi de devam ettiriyorum.</p>	<p>government itself or political parties. But I was able to use my political science degree to lobby for my job. For example, to tell the government about an issue, to make a case - which is called advocacy. I can use that political diploma on certain events. But I don't use it for the party. I graduated from there. After graduating from university, I lived and worked in London for two years. When I arrived, I progressed my career here. But now I have my own consulting business about disability. We call that consultation. I have a consulting business, that's what I do. Sometimes I work as a worker, sometimes for organisations, with organisations. Because sometimes when you work as a worker, you have fixed income. It's a little bit easier. For example, to pay off a debt or something. That's why I sometimes work as a worker, but even though I work as a worker, I also continue my own business.</p>
00:05:10	00:05:33	<p>Tolga: Evet Zeliha. Türkiye'den Avustralya'ya göç etmiş bir ailenin görme engelli bir kızıydın. Evde ayrı, okulda ayrı farklı adetler, kültürler. Bu anlamda problemler yaşadın mı? Ben biraz geriye gitmeni istiyorum esasında. Hem engelli hem de bir göçmen olarak ayrımcılıklar yaşadın mı? Problemler yaşadın mı? Neler paylaşmak istersin?</p>	<p>Tolga: Yes Zeliha. You were a visually impaired daughter of a family who migrated from Turkey to Australia. There are different customs and cultures both at home and at school. Did you have problems in this sense? I want you to go back a little bit. Have you experienced discrimination both as a disabled person and as a migrant? Did you have problems? What would you like to share?</p>
00:05:35	00:06:56	<p>Zeliha: Tabii ister istemez bazı sorunlar yaşıyoruz. Burada tabii değişik kültürden olduğumuz için bazen arkadaşlarımız bir yerlere gidebiliyor. Biz gidemiyoruz. Biraz o yüzden dışlanıyoruz. Dışlandık zamanında. Bizim annelerimiz, babalarımız tabii Türkiye'yi bıraktıkları gibi kaldı sandılar. Biz büyüyünce fark etmediler ki o zaman Türkiye'de de ilerleme olmuştu. Bayağı şeyler Türkiye'de de değişmişti. Yani Türkiye de modernleşmişti. Onun farkında olmadıkları için biz biraz da baskı yaşadık. Çünkü tabii ki kültür farklılığı çok fazlaydı o zaman. Ama şimdi Türk televizyonu olduğu için o farklılığı pek hissetmiyoruz. Bu yeni nesiller o farklılığı pek görmüyorlar, yaşamıyorlar. Çünkü anneler, babalar da Türkiye'de olan ilerlemeyi de görebiliyorlar. Yani çocuklara o kadar baskı yapmıyorlar.</p>	<p>Zeliha: Of course, we inevitably have some problems. Since we are from different cultures here, sometimes our friends can go somewhere. We cannot go. That's why we are a bit alienated. We were alienated in the past. Of course, our mothers and fathers thought that Turkey remained as they left it. While we were growing up, they didn't realise that Turkey was progressing as well. A lot had changed in Turkey too. Turkey had also become modern. Since they were not aware of that, they pressured us a bit. Of course there was a lot of cultural difference at that time. But right now, thanks to Turkish television, we don't feel that difference much. These new generations do not see or experience that difference. Because mothers and fathers can also see the progress in Turkey. So they don't put that much pressure on</p>

			the children.
00:06:57	00:06:57	Tolga: Evet.	Tolga: Yes.
00:06:58	00:08:48	Zeliha: Engellilik üzerine dersin. O da biraz zorluk. Zor oldu. Çünkü Türk toplumunun engellilik üzerinde pek bir eğitimi yoktu. Tabii bilgisi yoktu. O yönden biraz farklı olduğum için biraz da dışlandığım oldu yani ara sıra. Bazen küçükken sanki ben bir - Türkçe'de nasıl diyeceğim şimdi bilmiyorum- eşyaymışım gibi konuşuluyordu bazen benim için: "Onu oraya koy, onu bilmem şu sandalyeyi götür" olarak laf geçiyordu. Ben de bir süre sonra artık hani onları uyarmaya çalışıyorum. "Niçin öyle konuşuyorsun benim için" diye. "Ben eşya değilim. Beni kastedince niye eşya olarak konuşuyorsunuz?" diye. Ama söyleyince, farkına varınca öyle şeyler olmadı. Ondan sonra biraz da o yönden anladım ki, hani bir şeyi anlatırsan o kadar kötü olmayabiliyor. Yani insanlar bazen farkında değillerse düzeltiyorlar. Düzeltiyorlar. Mesela ben dansı falan çok severim. Folklor yapmak isterdim ama yapamadım. O yüzden de biraz bazı yapamayacağım şeyler oldu yani. Burada büyürken o yönden de biraz zorluklar da oldu.	Zeliha: If you ask about disability. That's a bit of a challenge. It was difficult. Because Turkish society did not have much education on disability. There was no knowledge. Since I was a little different in that way, I was a little bit outsider sometimes. Sometimes when I was little, I was sometimes spoken to as if I was an object. For example "Put it there, take this chair there". For a while, I tried warning them. I asked "why are you talking like that about me? I am not an object. Why are you talking as if I am an object when you are talking about me?" When I emphasised it, they stopped happening. After that, I realised that telling something may not be a bad idea at all. So people sometimes correct themselves if they were not aware of it in the first place. They can correct themselves. For example, I loved dancing. I wanted to do folk dance, but I couldn't. So there were some things I couldn't do. Growing up here, there were also some difficulties in that aspect.
00:08:49	00:09:13	Tolga: Evet. Bu arada tabii aldığın eğitimler üniversite ondan sonraki hizmetlerin. Biraz onlardan bahsetmek istiyorum. Özellikle kendine ait bir danışmanlık firması var. Bununla alakalı burada da yine birçok engelli kişilere hizmetler veriyorsun. Zeliha bu gerçekten çok heyecan verici. Bu işe nasıl başladın? Biraz bilgi verebilir misin?	Tolga: Yes. In the meantime, of course, the trainings you received, university, your services after the university... I want to talk a little bit about them. Especially about your own consulting firm. You also provide services to many disabled people here. Zeliha, this is really exciting. How did you start this business? Can you give some information?
00:09:13	00:10:22	Zeliha: Şimdi demin diyordum ya hani, zorlukları var. Hem engelli hem göçmen olduğumuz için zorlukları var ama güzellikleri de var.	Zeliha: Now, as I was just saying, there are difficulties. There are difficulties because we are both disabled and immigrants, but there are also positive sides.
00:10:22	00:10:22	Tolga: Evet tabii ki.	Tolga: Yes, of course.
00:10:23	00:10:33	Zeliha: O yüzden o güzellikleri olduğu için bu danışmanlık işini kurabildim. Hani kötü olaylar olsa bile onları yine iyi yönden, iyi şekilde değerlendirebildim ki o yüzden şimdi o danışmanlığı yapabiliyorum. Mesela bazen proje yapıyor, beni arıyorlar. "Bize bir bilgi verir misin bu proje üzerinde?" diyorlar. Yani "doğru şeyi doğru yapıyor muyuz, yanlış yapıyor muyuz? Ne yaparsak de daha iyi olur? Daha net bir sonuç alabilmek	Zeliha: That's why I was able to establish this counseling business because of those positive sides. You know, even if there were bad stuff, I was still able to interpret them in a good way, which is why I am able to do counseling now. For example, sometimes during a project, I receive a call They say, "Can you give us some information on this project?" They are asking whether they are doing right or wrong. What they can

		<p> için, alabilmemiz için ne yapmamız gerekiyor?" falan diye soruyorlar. Benim de hem engellilik üzerinde profesyonel tecrübem olduğu için hem de yaşam tecrübem olduğu için bu konularda öğüt verebiliyorum. Yani danışmanlık hizmeti verebiliyorum.</p>	<p>do to make it better. What they need to do to get a clearer result, etc. Since I have both professional and life experience in disability, I can give advice on these issues. So I can provide counseling services.</p>
00:10:34	00:10:42	<p>Tolga: Doğru. Çalışma hayatına atılmış başarılı bir göçmen olarak sence iş hayatında daha kapsayıcı bir bakış açısı için neler yapılması gerek Zeliha?</p>	<p>Tolga: Right. Zeliha, as a successful migrant who has started working life, what do you think needs to be done for a more inclusive perspective in business life?</p>
00:10:43	00:11:54	<p>Zeliha: Bu zamana kadar bir olay meydana gelirse hem göçmenlik hem de engellilik nedeniyle iki yönden sorun çıktığını gösteremiyordunuz. bizim bir yönü göstermemiz gerekiyordu. Yani ya göçmen olarak ya da engelli olarak. Tazminat başvurusu yapabiliyordun ama iki şekilde değil ya da iki yönden hizmet alamıyordun. Mesela engelli isen göçmen hizmetlerine göre alamıyordum. Göçmensen engellilik hizmetlerini alamıyordun kolay kolay. Onlar şu anda biraz biraz yavaş yavaş düzelmeye başlıyor. Göçmensen engellilik üzerinden de hizmet alabiliyorsun. Ya da engelliysen göçmenlik üzerinde verilen hizmetten de faydalanabiliyorsun. Şu anda yine biraz sorun var ama yavaş yavaş düzeliyor o sorun.</p>	<p>Zeliha: Until now, if something happened, you couldn't show that there were two aspects of the problem: migration and disability. We had to show only one aspect. So either as a migrant or as a disabled person. You could apply for compensation, but not in two ways, or you could not receive services in both ways. For example, if you were disabled, you couldn't get it in accordance with migrant services. If you were a migrant, you could not easily get disability services. They are now starting to get better a little bit slowly. If you are a migrant, you can also receive services on the basis of disability. Or if you have a disability, you can also benefit from immigration services. There are still problems, but it improves slowly.</p>
00:11:54	00:12:03	<p>Tolga: Evet Zeliha bu arada Western Avustralya'da körler derneğinin başkanısın. Buradaki hizmetlerinden bahsedebilir misin?</p>	<p>Tolga: Yes, Zeliha, by the way, you are the president of the association for the blind people in Western Australia. Can you tell us about your services here?</p>
00:12:07	00:14:44	<p>Zeliha: Yine savunmacılık yapıyoruz advocacy diyoruz. Savunmacılık yapıyoruz yine. Ama sistemik savunması oluyor bizimki. Mesela bir olay bir kaç kişiyi etkiliyorsa onun üzerinde lobi yapmaya ya da uyarıda bulunmaya çalışıyoruz. Mesela ben başa geçmeden çok daha önce bu dernek tren istasyonlarına varınca trende o istasyonunun söylenmesi için lobi yapmıştı. Ve şimdi tren tren istasyonuna varmadan önce Perth trenlerinin hepsinde anons ediyorlar. Hangi istasyona varacağımızı anons ediyorlar. Bu Sidney'den daha çok önceydi. Bizim Körler Derneğinin lobisi bayağı güçlü burada. Önceden tren istasyonunda mesela trenlerin olduğu yer boşluk oluyor ya, düşebiliyorsun falan. Orada hep o sarı işaret var. Crossing diyorlar. Yine Batı Avustralya Körler Derneği lobi yaptığı</p>	<p>Zeliha: We are doing advocacy. We are defending people. But ours is a systemic defense. For example, if an event affects several people, we try to lobby or warn about it. For example, long before I became the president of this association, this association had lobbied for that station name to be announced on the train when arriving at train stations. And now they are announcing station names on all Perth trains before the train arrives at the station. They announce the next station. That was long before Sydney. Our Association of the Blind has a very strong lobby here. Previously, there was a gap between trains and train stations which might cause falling. There is always a yellow sign there. That's called crossing. There are those yellow signs at almost every station in Western Australia because</p>

		<p>için burada, Batı Avustralya'da neredeyse her istasyonda var o sarı işaretler. Yani böyle şeyleri savunuyoruz. Bu sene de işte Guide dogs ya da yardım eden köpekler için Perth havaalanında çimenli bir yer yapmışlar. Gerekliyse köpekler gidip tuvaletlerini yapıyorlar. Yani köpeklere yardım etmek için. Çünkü tabii ki o kadar uzun süre köpekler de uçakta ise onların da bir yere gitmeleri, ihtiyaçlarını görmeleri için bir yer lazım.</p>	<p>of the Western Australian Association for the Blind has lobbied. So we stand up for such things. This year they have built a grassy area at Perth Airport for guide dogs or assistance dogs. If needed, dogs can go and use the area to make their toilet. This is to help the dogs. If dogs are also on the plane for an extended time, they need a place to meet their needs.</p>
00:14:45	00:14:48	<p>Tolga: Doğru çok doğru. Hiç düşünmemiştim Zeliha gerçekten.</p>	<p>Tolga: That's right. I never thought about it, Zeliha.</p>
00:14:49	00:15:35	<p>Zeliha: Evet, şimdi yani bu sene başarımızın birisi de o. Geçen sene de bir projeyi kazandık hükümetten. Batı Avustralya'nın regional kısmından yani kasabalarından falan görmeyen ya da az gören şahısları ve ailelerini bulup da onlara "Ne var ne yok?" demek yani biraz da iletişim kurmak için iki senelik proje yapıyoruz şu anda. Ben de başkan olarak o projeyi ve proje üzerinde çalışan kişiyi yönetmeye çalışıyorum.</p>	<p>Zeliha: Yes, that is one of our successes this year. Last year we won a project from the government. We are currently doing a two-year project to find blind or partially sighted people and their families from the regional part of Western Australia, from the towns and so on, and to ask them how they are and to communicate them a little bit. As the president, I try to manage that project and the person working on it.</p>
00:15:36	00:15:40	<p>Tolga: Evet evet Zeliha, sana kimler, nasıl ulaşabilir burada?</p>	<p>Tolga: OK, Zeliha. Could you tell us who can reach you and how they can do so?</p>
00:15:43	00:15:55	<p>Zeliha: Benim telefonum var, e-mail'im var. En iyi şekilde ya e-mail ya telefon ile ulaşabilirler. Aslında LinkedIn'deyim ben. Ben doğru güzel iş channel olarak geçiyor.</p>	<p>Zeliha: I have a phone, I have an e-mail. The best way to reach is either by e-mail or phone. I'm actually on LinkedIn. You can search as "the right nice business" channel.</p>
00:15:56	00:16:07	<p>Tolga: Tamam seninle kontak kurularlar. Çok iş konuştuk, biraz da özel zevklerinden bahsedebilir misin? Zeliha duyduğuma göre seyahat etmek senin en büyük tutkunmuş.</p>	<p>Tolga: Okay, they can contact you. We talked a lot about work, can you tell us a little bit about your personal tastes? Zeliha, I heard that traveling is your biggest passion.</p>
00:16:09	00:16:09	<p>Zeliha: Evet.</p>	<p>Zeliha: Yes.</p>
00:16:10	00:16:11	<p>Tolga: Değil mi?</p>	<p>Tolga: Right?</p>
00:16:12	00:16:15	<p>Zeliha: Ben iş için de kendim için de seyahati çok seviyorum.</p>	<p>Zeliha: I love traveling both for work and for myself.</p>
00:16:16	00:16:22	<p>Tolga: Harika. Kaç kaç ülke gezdin Zeliha? Bununla alakalı bize bilgi ver.</p>	<p>Tolga: Great. How many countries have you traveled to, Zeliha? Please give us information about it.</p>
00:16:24	00:16:25	<p>Zeliha: Sayması zor. Kaç kere sayarsam farklı çıkıyor. 20 belki 25 değişik ülke ama daha da fazla olabilir.</p>	<p>Zeliha: It is hard to count. The number is different whenever I try to count. 20, maybe 25 different countries, but it could be more.</p>
00:16:37	00:16:41	<p>Tolga: Eminim Covid'den sonra da seyahatlerin devam edecektir. Zeliha Harika işler yapıyorsun. Çok teşekkür ediyorum.</p>	<p>Tolga: I am sure your travels will continue after Covid. Zeliha, you're doing great work. Thank you very much.</p>
00:16:46	00:17:45	<p>Zeliha: Ben de teşekkür ederim. Bir şey söylemek istiyorum. Bu aile desteğinden bahsetmek istiyorum. Benim bir ablam da var. Onun da</p>	<p>Zeliha: Thank you too. I want to say something. I want to talk about this family support. I also have a sister. She is blind as well and our family has</p>

		<p>gözü görmüyor ve bizim ailemiz her zaman bizim yanımızda oldu. Her zaman ellerinden geldikçe bize destek olmaya destek oldular. Bu biz küçükken bile başladı. Yani hep hatırlarım ben, benim annemle babam sosyal insanlardır. Yani her zaman misafirleri çok severler. Biz de misafiriğe giderdik ve ne zaman nereye gitsek, kiminle tanışsalar hep bizi de tanıttılar. Yani hiç bizden dolayı utanç falan hissetmediler.</p>	<p>always been there for us. They have always been there to support us as much as they could. This started when we were young. I mean, I always remember my parents as social people. So they always loved having guests over. We used to pay a visit to others and whenever we went, wherever we went, whoever they met, they always introduced us too. So they never felt ashamed of us.</p>
00:17:46	00:17:46	Tolga: Evet.	Tolga: Yes.
00:17:47	00:19:19	<p>Zeliha: Maalesef bazı ailelerde engelli birisi varsa aile ondan bazen utanç duyuyor. Ya da belki kendilerini kötü hissediyorlar. Kendilerini suçlayabiliyorlar. Yani "bu kişi böyle oldu, benim yüzümden böyle oldu" diye. Ama benim ailem hiç öyle suçluluk taşımadı ve her zaman bizimle gurur duydular. Bizi hiçbir zaman ayırmadılar öbür çocuklarından. O yüzden biz ruhsal açıdan çok daha sağlıklı büyüdük. Ben de o yüzden ailelere derim ki "engelli birisi varsa aranızda bu kişiyi ayırmayın ve kendinizi de suçlu bulmayın bu kişi böyle oldu diye." Çünkü kimsenin suçu yok ve bu mesele suç olayı değil. Ben mesela görmediğim için kendimi hiç kötü hissetmiyorum. Bazen görmediğim için belki mesela araba süremiyorum o yüzden bazen kızarım.</p>	<p>Zeliha: Unfortunately, in some families when there is someone with a disability, the family sometimes feels ashamed of them. Or maybe they feel bad. They can blame themselves. I mean, they can think "This person has become like this and I am the one to blame". But my family never carried that guilt and they were always proud of us. They never separated us from their other children. So we grew up much healthier spiritually. That's why I say to families, "If you have someone with a disability, don't separate this person and don't blame yourself because of their situation." Because nobody is to blame and this is not about who to blame. I, for example, don't feel bad about the fact that I am blind. Sometimes I get angry because of the fact that I can't drive a car, for example, since I cannot see.</p>
00:19:20	00:19:20	Tolga: Evet.	Tolga: Yes.
00:19:21	00:19:58	<p>Zeliha: Araba sürmeyi yapamazsam. Yine de ben istediğim bir yer, gitmek istediğim bir yer varsa kendim araba sürmesem başkasıyla giderim ya da başka yöntem bulup yine de giderim. Yani ille araba sürmek zorunda değilim ve hayat böyle işte. Bir şeyi bir şekilde yapamazsan başka yöntem bulacaksın, başka şekilde belki yapabilirsin. Yani ille benim görmem gerekmiyor başarılı olmam için.</p>	<p>Zeliha: Even if I can't drive if there is a place I want to go and if I can't drive myself, I will go with someone else or I will find another way and go anyway. So I don't necessarily have to drive a car and that's life. If you can't do something one way, you will find another way to do it. So I don't necessarily need to see to be successful.</p>
00:20:00	00:20:25	<p>Tolga: Doğru söylüyorsun Zeliha. Burada da bizim başlığımıza yine de geri döndük. Kalp gözüyle görmek en önemlisi. Bu arada annenin, babanın ellerinden öperim. Gerçekten senin gibi değerli bir kişi yetiştirmişler. Hem kendiyile barışık, hem topluma yararlı, eğitilmiş, modern bir genç hanım. Gerçekten çok teşekkür ederim katıldığın için bize. Tekrar görüşmek üzere.</p>	<p>Tolga: You are right, Zeliha. Here we are back to our topic. It is most important to see with the eyes of the heart. By the way, I'd like to kiss your parents' hands. They have really raised a valuable person like you. You are an educated, modern young woman who is at peace with herself and useful to society. Thank you very much indeed for joining us. See you again soon.</p>
00:20:26	00:20:28	<p>Zeliha: Ben de teşekkür ederim. Hoşça kalın.</p>	<p>Zeliha: Thank you too. Goodbye.</p>

00:20:33	00:22:04	<p>Tolga: Bugün bize ayrılan zamanın sonuna geldik. Zeliha'ya bize konuk olduğu ve hikayesini bizimle paylaştığı için çok teşekkür ediyoruz. Bu güzel hikayeden alınacak o kadar çok değer var ki. Zeliha, çok küçük yaşlarda geldiği Avustralya'da görme engelli bir göçmen olarak birçok konuda sıkıntı yaşamasına rağmen yılmamış, eğitimine devam etmiş. Farklı kültürlerden gelen göçmen, engelli her türlü kişiyi, topluma entegre etmeye çalışan sosyal görevlerde bulunup aynı alanda kariyerine devam ediyor. Kaydımızdan memnun kaldıysanız lütfen daha fazlasını bulabileceğiniz web sitemiz speakmylanguage.com.au'yu ziyaret edebilir ve lütfen başkalarına da Speak My Language programından bahsedebilirsiniz. Ayrıca bizi Facebook, Twitter, Instagram veya LinkedIn'de de arayabilir ve bu programı Avustralya genelinde ve belki de dünya çapında konuşmaya devam etmemize yardımcı olabilirsiniz. Multicultural Communities Council of South Australia Speak My Language Programını South Australia'da sunmakla gurur duyuyor. Department of Social Services tarafından finanse edilen Speak My Language Programı Avustralya'daki tüm Ethnic and Multicultural Communities' Councils ve Multicultural Councils'ler arasında bir ortaklık aracılığı ile Avustralya'da hizmet vermektedir. Ulusal yayın ortaklarımız SBS ve NEMBC'dir.</p>	<p>Tolga: Today we have come to the end of our allotted time. We would like to thank Zeliha for being our guest and sharing her story with us. There are so many values to be taken from this beautiful story. As a visually impaired immigrant in Australia, where she arrived at a very young age, Zeliha did not give up and continued her education despite experiencing many difficulties. She continues her career in the same field, working in social work to integrate immigrants, disabled people from different cultures into society. If you are satisfied with our registration please visit our website speakmylanguage.com.au where you can find out more and please tell others about the Speak My Language program. You can also look for us on Facebook, Twitter, Instagram or LinkedIn and help us continue to talk about this program across Australia and perhaps around the world. The Multicultural Communities Council of South Australia is proud to deliver the Speak My Language Program in South Australia. Funded by the Department of Social Services, the Speak My Language Program is delivered in Australia through a partnership between all Ethnic and Multicultural Communities' Councils and Multicultural Councils in Australia. Our national broadcast partners are SBS and NEMBC.</p>
----------	----------	---	---